

عنوان مقاله:

ارزیابی آسیب پذیری بافت ناکارآمد شهری در برابر مخاطرات طبیعی با تاکید بر مدیریت بحران شهری (مورد مطالعه : محله فرحزاد)

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی پیشرفت های اخیر در مهندسی، نوآوری و تکنولوژی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مدیا حکیمی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تهران، تهران، ایران

پرستو غفورپور عنبران - دانشجوی دکتری ژئومورفولوژی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

مخاطرات طبیعی به عنوان بخش جدا نشدنی از محیط زیست شهری، در اثر گسترش شهرنشینی و افزایش تراکم جمعیت، ساخت ساز بی رویه در مناطق پر خطر و نادیده گرفتن پتانسیل های طبیعی و عدم رعایت حریم آنها موجب بروز خسارات جبران ناپذیری بویژه در محدوده بافت های آسیب پذیر و بافت ناکارآمد شهر شده و اثرات زیان بار آن را دوچندان کرده است. هدف اصلی پژوهش حاضر این است که راهکار مدیریت بحران برای کاهش آسیب پذیری بافت ناکارآمد محله فرحزاد تهران در برابر مخاطرات طبیعی چه است؟ پژوهش حاضر از نوع توصیفی - تحلیلی و از نظر هدف کاربردی می باشد. در این پژوهش، جهت تحلیل پهنه بندی مخاطرات طبیعی با استفاده از مدل سلسله مراتبی AHP و با بکارگیری نرم افزار Expert Choice معیارها، وزن دهی و با استفاده از روش ترکیب خطی وزنی (WLC) در محیط نرم افزاری Arc GIS پهنه بندی از حیث مخاطرات طبیعی تعیین شده است. بر اساس نتایج حاصل از روش موردنظر، خطرپذیری بافت ناکارآمد محله فرحزاد در برابر مخاطرات طبیعی به سه کلاس طبقه بندی شده است. نتایج تحقیق حاکی از آن است که ۳۲٪ محله (۳۰/۱۶هکتار) در پهنه با خطر پذیری کم، ۴۲٪ (۳۳/۲۱هکتار) در پهنه با خطر پذیری متوسط، ۲۵٪ (۷۷/۱۲هکتار) در پهنه خطر پذیری زیاد قرار دارد و بخش اعظم بافت کالبدی محله را شامل می شود. استفاده از داده های کالبدی بر اساس آمار و اطلاعات بروز شده سازمان نوسازی شهر تهران و استفاده از مدل WLC از نوآوری های پژوهش بشمار می رود.

کلمات کلیدی:

مخاطرات طبیعی، بافت ناکارآمد شهری، آسیب پذیری، مدیریت بحران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1465721>

